

Naxos 8.570236
Grieg Edition • 4 – Orchestral Songs

[09] **Det første møde**
Bjørnstjerne Bjørnson (1832-1910)

Det første mødes sødme,
det er som sang i skogen,
det er som sang på vågen
i solens sidste rødme,
det er som horn i uren
de tonende sekunder
hvor vi med naturen
forenes i et under.

The First Meeting
Bjørnstjerne Bjørnson (1832-1910)

The thrill of love's first blooming
is like a song in springtime,
or golden rays of sunshine
when eventide is looming.
Like distant horns resounding,
in tones of muffled thunder,
all nature us surrounding,
our souls unite in wonder.

English translation: W.H. Halverson

[10] **Den Bergtekne**
fra M.B. Landstad: Norske Folkeviser

Eg fôr vilt i veduskogin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

Eg fôr vilt i veduskogin
kringum ein elve-runne,
jutuldottri narrad meg,
eg hev inkji vegen funnid.

Eg hev vorid med jutulen
og jutulen etter meg rann,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri fann.

Eg hev vorid med jutulen
og jutulen etter meg låg,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri såg.

Fiskin uti fagran vatni
og sildi søkir hav,
mang ein helsar mågin sin
og veit så litid af.

Fiskin uti fagran vatni,
og ikonn up i tre,
alle så heve dei makamann,
men ingin så heve eg.

Eg fôr vilt i veduskogin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

The Mountain Thrall
from M.B. Landstad: Norske Folkeviser

Thro' the dark wood I did stray,
The Elfstones above me frowning;
Elfinmaids beguiled my way;
never more shall I reach home.

Sad 'mid rock and tree I stray'd,
the elfstones hung darkly o'er me.
Thou'st beguiled me, elfin maid;
homewardpath ne'er shines before me.

I have dwelt with the elfin folk
and danced with the queen of their race,
in her eyes no rapture lies,
no smile is on her face.

I have dwelt with the elfin folk
and danced in their maddening round;
in the elfin maiden's arms
no thrill of joy I found.

Fish beneath the waters deep and green
may roam the ocean wide;
many a man in joy hath
seen an unexpected bride.

Fish within the deep green ocean,
and squirrel in the tree,
all may enjoy the delights of love,
but ah! They are not for me!

Through the dark wood still I stray
the Elfstones above me frowning;
elfinmaids beguiled my way,
never more shall I reach home.

English translation: F. Corder

Six Orchestral Songs, EG 177

[11] **Solveigs sang**

Henrik Ibsen (1828-1906)

Kanske vil der gå både Vinter og Vår,
og neste Sommer med, og det hele År,
men engang vil du komme, det ved jeg vist,
og jeg skal nok vente, for det lovte jeg sidst.

Gud styrke dig, hvor du i Verden går,
Gud glæde dig, hvis du for hans Fodskammel
står.
Her skal jeg vente til du kommer igjen;
og venter du hist oppe, vi træffes der, min Ven!

[12] **Solveigs vuggesang**

Henrik Ibsen

Sov, du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.

Gutten har siddet på sin Moders Fang.
De to har leget hele Livsdagen lang.

Gutten har hvilet ved sin Moders Bryst
hele Livsdagen lang. Gud signe dig, min Lyst!

Gutten har ligget til mit Hjerter tæt
hele Livsdagen lang. Nu er han så træt.
Sov, du dyreste Gutten min!
Jeg skal vugge dig, jeg skal våge.

[13] **Fra Monte Pincio**

Bjørnstjerne Bjørnson

Aftenen kommer, Solen står rød,
farvende Stråler i Rummet henskyllende
Lyslængslens Glans i uendelig Fylde,
Fjeldet forklares som Åsyn i Død.

Kuplerne gløde, men længere borte
Tågen langs Markernes blålige Sorte
vugger opover som Glæmselen før,
over hin Dal dækker tusind Års Slør.

Six Orchestral Songs, EG 177

Solveig's Song

Henrik Ibsen (1828-1906)

The winter may pass and the spring disappear,
the summer too will vanish and then the year.
But this I know for certain: thou'lt come back
again;
And e'en as I promised, thou'lt find me waiting
then.

God help thee, when wand'ring thy way all alone,
God grant thee his strength as thou kneel'st at
his throne.
If thou now art waiting in heav'n for me,
O there we'll meet again love and never parted
be!

English translation: E.M. Smyth

Solveig's Cradle Song

Henrik Ibsen

Sleep, my treasure, my baby boy,
I will rock and watch over my darling,

Crooning lullabies with fondness rife,
May he recall them all the days of his life;

May Mother's bosom ward off all annoy
All the days of his life. Ah Heaven, that were joy!

On mother's bosom he shall safely rest
All the days of his life, so weary and distressed.
Sleep my treasure, my baby boy,
I will rock and watch over my darling.

English translation: F. Corder

From Monte Pincio

Bjørnstjerne Bjørnson

Evening how tender! Sunset how red!
All with a roseate glow is enlightened,
basking in sunshine the mountain is brightened,
rapt and serene as the face of the dead.

Domes in the sweet scented distance are
gleaming,
mists blue and grey o'er the meadows come
streaming,
rolling adown as oblivion has roll'd,
weaving a garment a thousand year old.

Aftnen, hvor rød og varm,
blusser af Folkelarm,
glødende Hornmusik,
Blomster og brune Blik.
Tankerne stræber i Farver og Toner
trofast mod det, som forsoner.

Stille det bliver, end dunklere Blå
Himmelen våger og venter opunder
Fortid som blunder og Fremtid som stunder,
usikre Blus i det rugende Grå.

Men det vil samle sig; Roma fremstige
lystændt en Nat for Italiens Rige,
Klokkerne kime, Kanonerne slå,
Minderne flamme på Fremtidens Blå.

Yndig om Håb og Tro,
op mod Nygifte To
jubler en Sanger til
Cither og Fløjtespil
Stærkere Længsler får barnesød Hvile,
mindre tør vågne og smile.

Gleameth all red and warm,
ev'ning falls, people swarm;
mountain horns sound above,
flowerscent, looks of love.
All heart could wish gleams and bounds sweetly
near us,
yearning for beauty to cheer us.

Deepens the stillness, darkens the day,
and from the ghosts of the past thus beholding
Heaven is surely the future unfolding,
shimmering vaguely in gathering grey.

But, like a beacon, will Rome one day waken,
brighten the darkness of Italy forsaken;
tocsins will echo and cannon will roar!
Fiercely will blaze out the spirit of yore.

Wedding strain, sound amain!
Flute so gay, zither play!
Out of time's seroll impart
hope to the trusting heart!
Italy, look to the blest goal unshaken;
tenderer feelings will waken.

English translation: F. Corder

[14] **En Svane**
Henrik Ibsen

Min hvide svane,
du stumme, du stille,
hverken slag eller trille
lod sangrøst ane.

Angst beskyttende
alfen, som sover,
altid lyttende
gled du henover,

men sidste mødet,
da eder og øjne
var lønlige løgne,
ja da, da lød det!

I toners føden
du sluttet din bane.
Du sang i døden;
du var dog en svane!

A Swan
Henrik Ibsen

My swan, my pale one,
of silence unbroken;
of thy voice ne'er a token
or sound did assail one.

Shyly hiding from elves
that thou darest,
-list'ning, gliding,
thou timidly fleddest.

Aloft thou sprangest
as death was o'ertaking
thy lifesilence breaking,
at last thou sangest!

That song so cherished
for ever is gone then?
the singer has perished.
Wert only a swan then?

English translation: F. Corder

[15] **Våren**
Aasmund Olavsson Vinje (1818-1870)

Enno ein Gong fekk eg Vetren at sjå
for Våren at røma;
Heggen med Tre som der Blomar var på,
eg atter såg bløma.
Enno ein Gong fekk eg Isen at sjå
frå Landet at fljota,
Snjoen at bråna og Fossen i Å
at fyssa og brjota.
Graset det grønne eg enno ein Gong
fekk skoda med Blomar;
enno eg hørde at Vårfuglen song
mot Sol og mot Sumar.

Eingong eg sjølv i den vårlege Eim
som mettar mit Auga,
eingong eg der vil meg finna ein Heim
og symjande lauga.
Alt det som Våren imøte meg bar
og Blomen eg plukkad',
Federnes Ånder eg trudde det var,
som dansad' og sukkad',
Derfor eg fann millom Bjørkar og Bar
i Våren ei Gåta;
derfor det Ljod i den Fløyta eg skar,
meg tyktes at gråta.

Last Spring
Aasmund Olavsson Vinje (1818-1870)

Yes, once again winter's face would I see
to Spring's glory waning,
whitethorn outspreading its clusters so free
in beauty en chaining.
Once more behold from the earth day by day
the ice disappearing,
snow melting fast and in thunder and spray
the river careering.
Emerald meadows, your flow'rets I'd spy
and hail each newcomer,
listen again to the lark in the sky
who warbles of summer.

Once more I'm drawn to the Spring-gladdened
vale
that stilleth my longing;
there I find sunlight and rest without fail,
and raptures come thronging.
All unto which here the Spring giveth birth,
each flow'r I have riven,
seems to me now I am parting from the earth
a spirit from Heaven.
Therefore I hear all around from the ground
mysterious singing,
music from reeds that of old I made sound,
like sighs faintly ringing.

English translation: F. Corder

[16] **Henrik Wergeland**
John Olaf Paulsen (1851-1924)

Vandrer jeg i granskogen stille,
hører livets sus, det tungsindsmilde,
bjeldeklngen, som en vemodstrille
lyde dæmpet over kjærnets vand,
da et suk i stilheden jeg fanger,
skogen sørger for sin tabte sanger,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

Stolte billed på vort vårlivssage,
bolde kjæmper i de onde dage,
du, hvis stærke skuldre uden klage
tog vor byrde og til død holdt stand!
Skjønne morgengry, du signet være!
Hjertet svulmer ved dit livsdigts ære,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

Henrik Wergeland
John Olaf Paulsen (1851-1924)

When I stray alone in the pinewood,
see the shade in yonder lake reflected,
hear the wind in longdrawn sighs dejected,
quiv'ring bells across the silent land;
Then I know wherefore the pines are sighing,
they lament their minstrel's early dying,
Norway's Champion, Henrik Wergeland!

Oh thou glory of our early springtide,
gallant hero, have immortal guerdon,
thou for us, unflinching, bors't the burden,
till thy soul was quench'd at Death's command!
Radiant down of noble life, I bless thee!
May the spirit of thy deeds possess me!
Norway's Champion: Henrik Wergeland!

English translator unknown